

ter er i Stand til gennem denne Station at vedligeholde Forbindelsen med dem. Det er en Sag af ikke ringe Interesse for hele den Del af Sylland, som nærmere betegnes ved de af mig nævnte Steder, og jeg kan derfor ikke nok paa dette Punkt bede det ærede Thing at stemme for mit Vædringsforslag. — Vædringsforslaget under Nr. 10 staar i Forbindelse med det nys omtalte Vædringsforslag og vil ogsaa sandsynligvis dele Skæbne med det. — Under Nr. 11 ere Driftsudgifterne ved Statsbanerne nedsatte med 54,000 Kr. Den paa Finantsloven opførte Sum er jo fuldstændig kalkulatorisk; dens Hensigt er kun at gjøre et nogenlunde paalideligt Overslag over det sandsynlige Udfald af Jernbanebristen i det kommende Finantsaar, og det har kun Betydning, for saa vidt det har viist sig, at det virkelige Resultat i Almindelighed er faldet ikke meget langt fra dette Overslag. Denne Betydning er den eneste, det i Virkeligheden har, og den vil naturlig tabes, naar man paa vilkaarlig Maade, uden nærmere Begrundelse, foretager Forandring af de opstillede Summer. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade dette Vædringsforslags Vedtagelse.

Ordføreren (Bloug): Den høitærede Minister har selv gjort opmærksom paa, at Summerne i Vædringsforslagene under Nr. 3, 4, 5, 8, 9 og 11 alle ere kalkulatoriske, saaledes at hverken Indtægterne eller Udgifterne blive mindre eller større, hvilke Summer der saa sættes ind i Finantsloven. At han ønsker, at de bringes saa nær som muligt til de virkelige Forhold, kan man ikke Andet end billige, og altsaa kan jeg paa Udvalgets Vegne meget godt tiltræde Forslaget. — Jeg vil tillade mig paa det Bestemteste og Varmeste at anbefale Forslagene under Nr. 6, 7 og 10. Det er ganske vist, at der er for saa Embedsmænd ansatte ved Telegrafvæsenet. De have jo den allerførste Nød med at betjene det telegraferende Publikum, og en Forsøgelse af Personalet er derfor høist nødvendigt. Det er ligeledes i høieste Grad ønskeligt, at der bliver ansat en Embedsmand med telegrafisk Uddannelse i det vestlige Sylland, hvor man savner det fornødne Tilsyn med de til forskjellige Sider løbende Linier. Disse tre Forslag skal jeg altsaa bestemt anbefale; de andre skal jeg med Forsigtighed tiltræde.

W. Petersen: Jeg vil dog ikke undlade at benytte Leiligheden til at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, om det ikke maatte være rigtig, at Postloven snart blev underkastet en Revision, og det er navnlig i to Punkter, jeg tror, den trænger dertil. Det første og vigtigste Punkt er uregelmæssigt det, der angaar Penge- og Vædringsportoen. Denne Porto falder, som bekendt, i to Dele: Portoen af Breve og dernæst Forsikringspræmien af de Penge, der afsendes, nemlig 8 Ore pr. 200 Kr. Denne Præmie synes jo

at blive temmelig billig, og er det virkelig ogsaa, hvor Tælen er om Forsendelse af mindre Summer; men den er dog ikke billigere, end at den har bevirket, at der har dannet sig Assurance-selskaber, som forsikre Pengeforsendelser langt billigere end Postvæsenet. I Schweiz har der saaledes dannet sig et Selskab, som kalder sig Schweizer Lloyd, og for at give de Herrer en Forestilling om, hvorledes det stiller sig med dette Selskabs Præmier, kan jeg meddele følgende Opgivelse fra et herværende Pengeinstitut. I 1876 sendte dette Institut ca. 8 Millioner Kr. i Penge og Vædringsager med den danske Brevpost. Portoen af disse Forsendelser var ca. 160 Kr., og til Lloyds blev der betalt 2,000 Kr. i Præmie; men da Præmien til det danske Postvæsen vilde have været lidt over 3,000 Kr., ville de Herrer altsaa se, at det vedkommende Pengeinstitut har sparet godt og vel 1,000 Kr. Det samme Forhold har tidligere været til Stede i Tyskland, men nu er Præmien for større Pengeforsendelser bleven nedsat der, jeg tror endogsaa til det Halve, og hvor det sker, vil Forsikring hos særlige Selskaber høre op. — Den anden Sag, jeg vilde omtale, er af mindre Betydning; den gjælder Brevkorsinstitutionen. Denne Institution har, som bekendt næsten ikke vundet Indgang herhjemme, og hvorfor ikke? Fordi man i Postloven har bestemt, at Portoen af Brevkort er den samme som Porto af Breve. Det kan maasse være, at den hele Sag ikke har stor Betydning, det indrømmer jeg, men ved de med Ulandet indgaaede Konventioner og navnlig ved Konventionen i Bern er der kommet Forhold frem, som gjøre en Forandring paa dette Punkt af Postloven ønskelig. Et Brevkort til Konstantinopel koster 10 Ore og, saa vidt jeg veed, vil fra 1ste April den samme Porto gjælde for Brevkort til Ostindien og Japan. Et Brevkort herfra til Moskva koster 8 Ore, men et Brevkort til Nordkap kun 6 Ore. Det ligger jo ganske simpelt deri, at i andre Lande er Portoen for Brevkort betydelig billigere end her.

Da jeg har faaet Ordet, vil jeg dog ikke undlade at udtale en Beflagelse over, at den høitærede Minister ikke har troet at burde gjenoptage Bevillingen af 250,000 Kr. som første Bidrag til et nyt Postdampskib paa Storebelt. Jeg tror, at de fleste af de Herrer her i Salen, som ere vante til at passere denne Route, ville med mig sande, at den Maade, hvorpaa denne Route nu besørjes, ikke er aldeles tidsvarende. De to Dampskibe, der nu besørge den, ere de samme, som have besørget den i umindelige Tider, og mange af de Herrer ville med mig have været Bidne til, at om Natten have ikke blot Herrer, men endogsaa Damer og Børn maattet opholde sig paa Dækket, fordi de ikke have kunnet faae Plads i Kabytten. Jeg